

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. w poczcie: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Tefegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 13. września. „Gazeta wiedeńska“ ogłasza, że Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 7go b. m. mianował Franciszka barona Kemény prezydentem zwołanego sejmku siedmiogrodzkiego.

Berlin, 13go września. Wczorajsza „Nordd. Allg. Ztg.“ zbijając przeciwne głosy dziennikarskie oświadcza, że mocarstwa zachodnie przyjęły zakomunikowaną im konwencyę Gasteinską bez wszelkich uwag do wiadomości.

Cześć urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Do c. k. urzędu powiatowego w *Husiatynie* wpłynęło w drodze składek na wsparcie pogorzalców *Bucsa* 5 zlr., *Zborowa* 3 zlr. w. a.

Ofiary te zostały odesłane na miejsce przeznaczenia.

W komitecie utworzonym w *Horodence* dla wspierania pogorzalców tego miasteczka złożone zostały od 1. do 31. sierpnia następujące dary:

Ks. Antoni *Palkiewicz*, rz. kat. proboszcz w *Zaleszczykach*, ze składek w tamtejszym kościele parafialnym 10 zlr. 40 c.; c. k. urzędu powiatowe: w *Tuchowie* 10 zlr., w *Wadowicach* od gminy tego miasta 10 zlr. 40 c., c. k. władza obwodowa w *Kołomyi* od gr. kat. urzędu parafialnego w *Krogulcu* ze składek 4 zlr., c. k. urząd powiatowy w *Wadowicach* od gminy miasta *Zatora* 5 zlr., S. M. baron *Rothschild* w *Wiedniu* na odbudowanie synagogi 880 zlr., ks. *Marmorosz*, proboszcz w *Baryszu* 3 zlr. do rozdzielenia między izraelitów, c. k. urząd powiatowy w *Uścieczku* 1 korzec 24 garnece zboża i 94 sztuk bielizny, c. k. władza obwodowa w *Kołomyi* od krakowskiego towarzysza strzeleckiego 25 zlr., od urzędu powiatowego w *Krosnie* 20 zlr., c. k. urząd powiatowy w *Frysztaku* od W. *Kryspina Baszczewicza*, właściciela dóbr *Korzuchów*, 1 zlr. 12 c., c. k. urząd powiatowy w *Jaworzniu* 1 zlr. 80 c.

Gmina *Bienkowiec*, w obwodzie *Brzeżańskim*, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy, wystawić budynek szkolny z pomieszczeniem nauczyciela, posprawić sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie szkoły w ochędostwie, na opał szkoły dawać 6 niższo austriackich sagów drzewa, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi, który ma oraz pełnić funkcyę dyaka, płacić rocznie 100 zlr. w. a., i nareszcie oddać mu w używanie 1 morg z pastwiska gminnego pod Nr. top. 460.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się gr. kat. kapelan miejscowy ks. *Michał Somik* na czas swego terażniejszego kaptańskiego urzędowania odstąpić grunt erekcyonalny rozległości 720 sążni kwadratowych.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o podniesienie szkół ludowych podaje c. k. Niemietnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 20. września 1865.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 13. września.

Wiadomości o odbytej w *Kiel* naradzie członków *holstyńskiego* zgromadzenia stanów nie są jeszcze dokładne. Rezultatem kilkunastogodzinnych narad była podług *Kiel. Ztg.* uchwała: ażeby zanieść petycyę do związku niemieckiego. Ta petycyę zawiera jak słychać zawarowanie „dawnych praw krajowych“, protest przeciw podziałowi Księstw, usilne żądanie ażeby zwołana została reprezentacya kraju, a nakoniec oświadczenie, że kraj jest gotów przy konstyтуowaniu Księstw uczynić zadość wymaganiom narodowym. Zamiar zanieśnienia petycyi do rządu austriackiego został jak się zdaje zarzucony. Obecnych było w ogóle 31 członków stanowych; baronów i właścicieli wielkich posiadłości gruntowych nie było. Przy obradach wstępnych mieli delegaci baronów oświadczyć, że gotowi są przystąpić do protestu przeciw prowizorycznemu podziałowi Księstw, ale zarazem odmówili stanowczo wszelkiego udziału w innych demonstracyach.

Zjazd Cesarza *Napoleona* z *Królową hiszpańską* dał powód do wielu bardzo pogłosek. Jedni twierdzą, że zjazd ten będzie wstępem do „sojuszu rasy ludyńskiej“, drudzy uwiemają, że idzie nawet o poczworny alians między Anglią, Francją, Hiszpanią i Włochami; są znów, co sądzą, że traktować się będą zaślubiny jednej z infantek hiszpańskich z Cesarzowiczem francuzkim, co jednak

zdaje się do prawdy niepodobnem, zapewniają bowiem, iż książę *Aosty* infantkę hiszpańską zaślubi. Pogłoska o poczwornem przy mierzu dziś nie więcej zasługuje na wiarę, jak dawniej. *La France* występuje przeciwko wszelkim przypuszczeniom o jakichś aliansach. Francya, tak mówi *La France*, nie jest interesowana w żadnej kwestyi w Europie wiszącej. Od dawna już trzymała się polityki nieinterwencyi i zupełnej neutralności, a polityka ta nie tylko uwalniała ją od wszelkich zatargów, ale zarazem zachowała jej wszelką wolność działania. Trudno więc, żeby opuściła postawę swoją ostrożną i bezinteresowną, która tak wielkie ma korzyści dla pomyślności Francyi i dla pokoju europejskiego. Widoczną jest rzeczą, iż interes Francyi nie wymaga żadnego aliansu z jakim bądź mocarstwem. Nie powstał żaden traktat z odwiedzin flot angielskiej i francuzkiej, nie powstanie też z zjazdu w *San Sebastian* żaden alians, któryby losy Francyi i Hiszpanii ściślej związać miał. Obadwa te wypadki polityczne to tylko dowodzą, że między *Madrytem* i *Paryżem*, między *Paryżem* i *Londynem* zachodzą stosunki przyjaźne, którym ze względu na politykę europejską pewnego znaczenia odmówić nie można.

Monitor donosząc o powrocie *Cesarza* do *Biarritz* powiada: „Spotkanie *Monarchów* było bardzo serdeczne, i cała ludność w *San Sebastian* zdawała się brać udział w tem zdarzeniu, które zdolne jest umocnić węzły przyjaźni między obudwoma *Monarchami* i krajami.“

W *Biarritz* ma się odbyć pewien rodzaj kongresu dyplomatycznego. Prócz hr. *Goltza* znajduje się tam i poseł rosyjski w *Paryżu* baron *Budberg*. *Austrię* hr. *Bloome* reprezentować ma. *Francuzki* minister spraw zewnętrznych przybył do *Biarritz* w dniu 5go b. m.

We *Włoszech* spostrzedz już można pierwsze oznaki agitacyi wyborczej. Im bardziej się zaś zbliżą wybory do parlamentu, tem z większemi trudnościami rząd będzie miał do walenia. Wielkie jest nasamprzód nieukontentowanie z podatku na ruchomości nałożonego, a nieukontentowanie jeszcze się zwiększy, jeżeli przyjdzie do poboru podatku od młówa. Między deputowanymi wpływy majacemi wielkie jest wzburzenie z powodu, iż rząd oddał z posady rektora uniwersytetu neapolitańskiego senatora *Imbriani* a pułkownika *Tamajo* z dowództwa pułku dlatego, iż obadwa przystąpili do protestacyi przeciwko okólnikowi ministra wojny w sprawie pułkownika *Villata*. Nowy minister spraw wewnętrznych hr. *Natoli* nie zdoła usunąć nieporozumień w stronnictwie liberalnem, chociaż w stronnictwie tem dobrze jest widziany, z powodu opozycyi swej przeciwko negocyacyom z *kuryą rzymską*. Wybór *Raellego* na sekretarza jeneralnego w ministerjum spraw wewnętrznych obliczony jest na ułagodzenie stronnictwa liberalnego. *Raeli* jest *Sycylianie* jak i *Natoli*, dotąd jest jeneralnym prokuratorem przy sądzie apelacyjnym w *Trani*, dawniej zaś należał do rewolucyjnego ministerjum sycylijskiego w r. 1848, później poszedł na wygnanie z *Ruggero Settimo*, w roku 1860 powrócił do kraju, miał udział w ruchu sycylijskim i był reprezentantem miasta *Noto* w parlamencie. Nie zdaje się jednak, ażeby sama nominacya *Raellego* wystarczyła miała na pojednanie rządu z stronnictwem liberalnem. We *Włoszech* żądają programu ministeryalnego, zwłaszcza programu ministra spraw wewnętrznych, od którego właśnie stanowczego działania oczekują.

Ministerjum oświaty publicznej i wyznań religijnych dotąd jeszcze nie jest obsadzone. Deputowany *Ferracin*, któremu tękę ofiarowano, chce się poprzednio porozumieć z wyborcami swemi na wyspie *Sardynii*. *Natoli* tymczasem w więcej niż pięćdziesięciu szkołach pomocniczych do seminarij należących duchownych oddał i na ich miejsce świeckich nauczycieli powołał.

Kilkakrotne doniesienia dzienników włoskich, jakoby w państwie kościelnem odbywały się nadzwyczajne werbunki i rekrutacye, zbija *Gior. di Roma* następującą notą: „Kozmaite dzienniki donoszą, że rząd papieski rozpiął nadzwyczajną rekrutacyę, z tego wyprowadzają wniosek, że rząd papieski zamierza odstąpić od zasad, podług których postępował dotąd. Powyższe doniesienie i wyprowadzane z niego wnioski są zupełnie bezzasadne. Jeżeli rząd papieski zamierza zapłacić luki zarządzane w jego armii przez urlopy i ubytki, tedy nie czyni on nic innego, jak tylko to, co zwykły czynić każdy rząd w podobnym razie.“

Telegram otrzymany w *Marsylii* z *Rzymu* z 6. b. m. donosi, że *Ojciec święty* powróci dopiero 15. b. m. z *Castel Gondolfo* do stolicy. Niespodziane przybycie piemoneckiego deputowanego *Boggio* do *Rzymu* sprawiło tam wielkie wrażenie i zapewniają, że *Ojciec św.* przyjmie go w *Castel Gondolfo*.

W *Sycylii* wiele klasztorów żeńskich oddano pod świecką administracyę. Dochody pobierają jednak dotąd właściwe korporacye duchowne, gdyż jeszcze nie zapadło prawo, dochodami temi inaczey rozporządzające.

Nowy gabinet portugalski odroczył Kortezy do 5. listopada. Potrzebuje on tyle czasu, by przygotować program sesji i projekta ustaw, które chce przedłożyć parlamentowi.

W Tunisi w kołach rządowych widać skutki niespokojności rewolucyjnych ostatniego roku. Niektórzy wysocy urzędnicy sadzili, że nie mogą stosować się do teraźniejszej polityki. Bej w skutek tego oddalił z urzędów generałów dywizji Sidi Reschi, ministra marynarki i Sidi Izmael Sonai pieczętarza, tudzież kilku dygnitarzy i naczelnika municypalności w Tunisi generała dywizji Sidi Hossein. W całym składzie administracji mają nastąpić wielkie zmiany.

I.

Lwów, 12. września. Między licznymi zjazdami naukowymi i przemysłowcami, które się w roku bieżącym w Niemczech, w Belgii i Szwajcaryi odbywały, zasługuje na szczególną uwagę kongres międzynarodowy dla nauk socjalnych w Bernie w Szwajcaryi licznie zebrany, który na posiedzeniach swych najważniejsze przedmioty, odnoszące się do organizacji i zarządu społeczeństw ludzkich, rozbił. Mówiono tam o spółkach akcyjnych z ograniczoną odpowiedzialnością, o autonomii gminy i węzle łączącym ją z ogółem państwa, o wojsku regularnym i ciągle utrzymywanym, o udziale jaki religii w wychowaniu młodzieży w zakładach publicznych przyznany być powinien. Rozpatrzywszy się bliżej w posiedzeniach kongresu przyznać niestety potrzeba, iż pomimo że takie znakomitości i powagi naukowe, polityczne i ekonomiczne jak Bluntschli, Juliusz Simon, Edgar, Quinet, Baudrillart i inni słyszeć się dali, jednak rozprawy w przeważnej części obracały się w kółku teoryj, istotnego stanu rzeczy w krajach europejskich nie uwzględniających, i do stanu tego zastosować się nie dających. Jakoż krom jednej kwestyi o spółkach akcyjnych, w której zgodzono się na potrzebę zostawienia osobom interesowanym i umowy zawierającym, wszelkiej wolności działania, w żadnej z innych kwestyi, więcej nierównie znaczenia i doniosłości mających, do konkluzji nie przyszło, nie wystąpiła na jaw ani jedna myśl kwestyę poza znane dotąd ogólniki wyjaśniająca, która by w praktyce zastosować można. Co do autonomii gminy, za którą szczególnie Juliusz Simon wymownie przemawiał, skreślając smutny obraz niewoli i zależności gmin i municypalności francuskich pod rządem obecnym, nie uwzględniono w całym toku rozpraw charakteru, stopnia wykształcenia różnych ludów europejskich, odmiennego ustroju każdego państwa z osobna, a przecież są to czynniki bardzo ważne tam, gdzie idzie o organizację gminy i o węzeł który ją bez naruszenia jej autonomii, z ogółem łączyć ma. Poprzestano na wychwalaniu gminy szwajcarskiej, angielskiego self government, nie bacząc, iż nie wszystkie państwa europejskie są i mogą być republikami federacyjnymi jak kantony szwajcarskie, nie wszystkie ludy posiadają dojrzałość i rozum polityczny, jak się w skutek historycznego rozwoju, insularnego położenia kraju i charakteru mieszkańców w Anglii wyrobił. Nikt zaiste przeczyć nie będzie, że obecna organizacja gminy francuskiej, której rząd nasela mera i adjunktów jego, nie biorąc ich nawet ze składu rady gminnej, powszechnymi głosem wybranej, w której rząd miannje ze swego ramienia nauczyciela szkółki gminnej, ba nawet leśniczego i połowego, nikt, mówimy, przeczyć nie będzie, że w takim składzie rzeczy o autonomii gminy, o życiu gminnym, mowy być nie może. Lecz tu nasuwa się pytanie czyli przy nieograniczonej żądzy równości politycznej, za którą wszyscy we Francyi obstawają, przy powszechnem głosowaniu, obejść się może bez silnej władzy z góry, bez ciągłego jej wpływu na najniższe nawet warstwy ustroju społecznego, czy nie wkradłaby się anarchia w zarząd gminy tam, gdzie na sprawy gminne wpływają wszyscy bez różnicy, bez względu na to, iż wielka część mieszkańców gminy, nie ma żadnego w tem interesu, ażeby sprawy gminne zgodnie z dobrem gminy administrowane były. Któż nie wspomni na skład rzeczy we Francyi za Ludwika Filipa, gdzie gminy i municypalności, acz nie miały zupełnej autonomii, zupełnego samorządu jak na przykład gminy szwajcarskie i municypalności pruskie, jednak w daleko wolniejszym zakresie niż dziś się obracały, w wielu przecież przypadkach do zarządu spraw swych niezdolne się okazały, tak iż na mocy prawa przyznać musiano prefektom departamentowym przeważny wpływ na obrady gmin, które wzbraniały się utrzymać drogi swoje w należytem stanie, na municypalności które odmawiały wydatków na najkonieczniejsze potrzeby, na utrzymanie służby Bożej, szkółek miejscowych i t. p. Drobnie są zaiste i lokalne sprawy które gmina zajmować się ma, lecz do stanowienia w tych nawet sprawach na pozór tak drobnych, potrzeba pewnego rozumu politycznego, którego Francuzi, pomimo przechwalanej swej cywilizacji, dotąd nie dali żadnego jeszcze dowodu. Gminy francuskie w ten czas kiedy jakiegokolwiek swobody ruchu używały, zaniedbywały zwykle własne swoje lokalne sprawy a wdzierały się w atrybucyę, które im przysługiwać nie mogły. Któż nie przypomniał sobie straszliwej roli jaką komuna paryska i municypalności większych miast francuskich w 1792 roku i latach następnych odgrywały, dopóki żelazna ręka pierwszego konzula nie tylko do właściwej sfery je ograniczyła, ale nawet naturalnie ich atrybucyę rządowi przywłaszczyła tak, iż z przebiegiem czasów do tego przyszło, że miasta takie jak Paryż i Lugdun pozbawione są prawa wybierania sobie własnej swej municypalnej reprezentacji i zostają pod zarządem urzędników przez rząd mianowanych, którzy jak naprzykład pan Hausmann w Paryżu, z prokonzularnym prawdziwie absolutyzmem sprawami stolicy francuskiej zarządzają. Ale

wolność prawdziwa i samorząd z powszechnem głosowaniem we Francyi a podobno i w całej Europie pogodzić się nie da. Dopóki Francuzi przy powszechnem głosowaniu jako przy zdobycy 1848 roku obstawają będą, dopóty zrzec się muszą prawdziwej politycznej wolności, której podstawę i szkołę zarazem wolna gmina zaiste stanowi.

Rozbierając kwestyę autonomii gminy i związku jej z całym ustrojem państwa, wypadło zgłębić poprzednio, czyli każdy mieszkaniec gminy bez różnicy praw politycznych w gminie używać ma, lub też czy praw tych używać mają tylko ci, co w dobrem zarządzie gminy są interesowani. Kwestya więc cenzusu elektorального lub powszechnego głosowania byłaby tym sposobem na jaw wyszła, a kwestya to najważniejsza i od jej poprzedniego zgłębienia wszystko w ustroju politycznym państwa zależy. Tu zaś stanowi właśnie wzgląd na stopień wykształcenia i charakter każdego z osobna ludu europejskiego. Wzgląd ten członkowie kongresu w rozprawach swych zupełnie pominęli, dla tego że wszystkich rozpraw nowe światło, kwestyę rozjaśniające, nie zabłysło. Ogólniki powszechnie znane i tysiącrotnie już wypowiedziane, nie na wiele się przydały. Po meżach co się na kongres zebrali głębszego rozbioru rzeczy spodziewać się było można. Rozprawy zaś kongresu nowym są dowodem, że do stanowienia w sprawach społecznych nauka sama nie wystarcza, trzeba praktycznej znajomości ludzi i rzeczy, bez której się w traktowaniu spraw socjalnych i politycznych obejść nie można.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 13. września. Wczorajsza „Gazeta narodowa“ zamieściła w skutek rozporządzenia c. k. prezydium namiestnictwa następujące

Sprostowanie.

„Gazeta narodowa“ w numerach 197 i 200 z d. 29. sierpnia i 1. września 1865 podaje o rezultacie zawiadostwa funduszem fundacyi hrab. Skarbka, od czasu gdy ten fundusz zostaje pod zarządem c. k. namiestnictwa, wiadomości oparte na liczbach, które w wielu miejscach są nieprawdziwe lub przynajmniej mylnie ułożone.

Liczbę podane przez „Gazetę narodową“ prostuje się w następujący sposób:

1. „Gazeta narodowa“ podaje, że w przeciągu lat od r. 1849 do 1865 długi fundacyi tylko w kwocie 177.514 zlr. spłacone zostały.

Atoli przy odbiorze fundacyi w zarząd c. k. namiestnictwa wynosił stan bierny tejże 359.555 zlr. 58 c. który się następnie powiększył długami, pochodzącymi z czasu poprzedniej administracji w kwocie 54.472 zlr. 90 c. przezco stan długów wynosił razem 414.028 zlr. 48 c. Z tego umorzono razem 270.974 zlr. 37 c.

pozostające długi wynoszą przeto teraz 143.054 zlr. 11 c. Spłacono więc długów blisko o 100.000 zlr. więcej niż to podała „Gazeta narodowa“.

2. Podanie „Gazety narodowej“ o zmarnowaniu kwoty 240.153 zlr. 91 c. w obligacjach indemnizacyjnych, należących do kapitału zakładowego fundacyi, zupełnie jest zmyśleniem: kapitału indemnizacyjnego przyznano fundacyi 243.130 zlr., które nietknięte pozostają w kasach funduszowych.

Zaległych rent indemnizacyjnych wedle swej istoty nienależących do kapitału zakładowego, lecz do bieżących dochodów wypłacono fundacyi razem 77.340 zlr.

Z tych wydano w r. 1856 na spłacenie niektórych długów z dawniejszych czasów 19.000 „ w r. 1858 na zaspokojenie zaległej pensyi kuratora 32.450 „
razem 51.450 zlr.

tak, że reszta w kwocie 25.890 zlr. pozostaje funduszowi jako zaoszczędzona z bieżących dochodów.

„Gazeta narodowa“ podnosi, że podczas 15letniego zarządu c. k. namiestnictwa funduszem zakładowym wydano:

1) na nagrody i remuneracye	18.722 zlr. 92 kr.
2) dyety i koszta podróży	8.788 „ 56 „
3) koszta kancelaryjne	6.185 „ 98 „
razem	33.697 zlr. 46 kr.

i wnioskuje, że ta kwota dostała się c. k. urzędnikom, używanym w administracji fundacyi hr. Skarbka.

W czasie od r. 1853 do r. 1864 wydano rocznie w przecięciu.	
1) na nagrody i remuneracye	1280 zlr. 40 kr.
2) dyety i koszta podróży	421 „ 68 „
3) koszta kancelaryjne	471 „ 48 „

Połowę kwoty pod l. 1) wydano dla służby w celach kontroli, więcej jak czwartą część na zapomogi dla własnych urzędników zakładowych i wysłużonych sług.

Wydatki ad 3) tyczą się kosztów inseracyjnych, potrzeb i kosztów kancelaryjnych własnych urzędników zakładowych i t. d.

Ze wydatki na koszta podróży (l. 2) nie są wielkie, wynika już ztąd, że podczas peryodu administracyjnego 17miesięcznego w latach 1849 i 1850, gdy c. k. namiestnictwo żadnego na zarząd

funduszem nie brało wpływu, wydano na dyety i koszty podróży 1897 zł. 86 kr., przeto przeszło trzy razy więcej, niż co za ten sam czas wypada z czasu następnej administracji.

Zważywszy, że dotąd służba kasowa fundacji przez c. k. kasy, służba kontroli przez c. k. izbę obrachunkową, bezpłatnie jest pełnioną, a c. k. prokuratora finansowa fundacją w sprawach sądowych bezpłatnie zastępuje, że dotąd blisko 130 procesów sądowych w imieniu fundacji załatwiono, że okazuje się samo przez się, że zarząd c. k. namiestnictwa fundacją dla tejże tylko zaoszczędzeń przysporzył.

4. W nrze 197 „Gazety narodowej“ obliczono ogół dochodów fundacji w latach od roku 1850 aż do 1864 na 2,955.154 złr. 35 kr. a ogół wydatków na 2,888.505 „ 32 „

przeto nadwyżkę na 66.649 złr. 3 kr.

Natomiast w nrze 200 sama „Gazeta narodowa“ podaje na podstawie dowolnego obliczenia jako nadwyżkę, pochodzącą z całego tego peryodu sumę 375.000 złr., a że z tej miano wydać na budynek instytutowy 92.049złr., twierdzi, że zmarnowano 282.551 złr.

Co do tych sprzecznych podań robi się uwagę, że na budynek instytutowy wydano dotąd nie 92.049 złr., lecz 118.713 złr. 10 kr., i że przy odpowiednim dalszem prowadzeniu budowy już w roku 1867 lokal do pomieszczenia 200 osób gotowym będzie. Z zestawienia ogółu dochodów z kilkuletniego peryodu nie można robić wniosku o stosunkowym małym znaczeniu innych rezultatów administracji, mianowicie co do spłaty długów i co do budowy instytutu.

Albowiem w dochód (brutto) wciągnięte są znaczne kwoty z korzyści lasowych, które z drugiej strony jako dodatki dla dzierżawców między wydatkami są zaciągnięte i w tym dochodzie zawarte są także kapitały indemnizacyjne, które wedle powyższych uwag nie są wzięte do bieżącego obrotu majątkowego i jedynie dla rachunkowego przeprowadzenia zaciągnięte są w rubryce dochodów (brutto).

Budynki w dobrach funduszowych objęto z małemi wyjątkami w bardzo opuszczonym stanie; musiano użyć większych sum na amelioracje, więc na podniesienie majątku funduszowego.

Skutki tych wkładów okazują się z porównania czynszów dzierżawnych pojedynczych dóbr funduszowych.

Majątek funduszowy:

Brzozdowce przynosiły w r. 1851 7940 złr., a w r. 1865 przynioszą 14.166 złr. w. a.

Opary w roku 1851 6000 złr., w roku 1865 10.177 złr.

Drohomyze „ „ 21.569 „ „ 29.481 „

Klimiec i Smorze „ 4859 „ „ 7863 „

Takie podniesienia czynszów nikt, kto ze stosunkami jest obznajomionym, nie przypisze jedynie podniesieniu się cen w ogólności, które tymczasem miało miejsce.

We Lwowie 9. września 1865.

Wiednia. 11. września. (*Nowiny dworu.*) Arcyksiążę Albrecht odwiedził przedwczoraj ministra wojny i zabawił dłuższy czas u niego. Dziś przybędzie Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę feldmarszałek w towarzystwie Arcyksięcia komenderującego kraju Karola Ferdynanda do Ołomuńca. Obadwaj Arcyksiążęta udadzą się zaraz z dworca kolei na błonia między Pawłowicami i Chwałkowicami, gdzie wszystkie wojska wyprawia manewrę. Pobyt Arcyksiążęta w Ołomuńcu potrwa do czwartku.

(*Wiadomości bieżące.*) Baron Hübner przybędzie tu 15go b. m. z Paryża, a hr. Bloome uda się, jak słychać, z Paryża do Biarritz.

Część służby księcia Metternicha odjechała przedwczoraj do Königswarth; sam książę ma przybyć tam dzisiaj.

Z Gmunden donoszą pod dniem 7go b. m.: Jego Excel. c. k. poseł w Rzymie baron Bach bawi już od kilku dni w letniej wili swojego brata, byłego namiestnika barona Edwarda Bacha, i obadwaj bracia spodziewani są w tym tygodniu w Wiedniu.

Presse zaprzecza doniesieniu jakoby fml. Gablenz miał przywieść z sobą do Holsztynu instrukcję względem organizacji obywateli do służby wojskowej. Austria o tem nie myśli chociaż później związek niemiecki może zażądać aby konfygens Holsztyński był trzymany w pogotowiu; tylko w tym razie Austria zajęłaby się tą kwestyą. Najprzód ma być przeprowadzona organizacja rządu krajowego i to w duchu narodowym. Przejście w Księstwach, które zaczyna się d. 15. września, poprzedzi obwieszczenie najwyższej władzy cywilnej, która oznajmi w temże swoje rozwiązanie oddzielnych administracji, cywilnej i wojskowej. Wszystkie rozporządzenia wykonawcze, tudzież nominacje przyszłych władz są już gotowe a w d. 14. września będą przez fml. Gablenza podpisane i ogłoszone.

Portugalia.

Lizbona, 3. września. (*Przyczyna upadku ministerstwa.*) Nowe ministerium, pod prezydencją vice-hrabiego de Castro złożone, już ma uleść jakiejś modyfikacji. O ustąpieniu poprzedniego gabinetu tak pisze jeden z korespondentów lizbońskich:

„Przyczyna dymisji dotychczasowych ministrów doszła już do wiadomości publiki. Była ona następstwem natychmiastowem i przymuszonem wypadku wyboru prezesa Izby deputowanych. Otrzymała na korzyść ministerjalnego kandydata przewyżka jedenastu głosów, nie pochodzących z jakieś większości spójnej, któraby dzielną jedno-

myślnością i karnością swoją mogła słabość cyfry dopełnić; było to owszem losowe tylko wydarzenie po trzech dniach pracowitych wotowań, a zatem większość żadnej nie przedstawiająca pewności. W pierwszym wotowaniu miał rząd 80, a opozycja 70 kresek; reszta zaś 12 rozprószyło się na inne nazwiska; w drugim zyskały obie strony po jednej kresce, i stosunek został taki sam. Prawo powiada, że po dwóch wotowaniach względna większość dostateczna jest do wyboru prezesa; tymczasem wotowano jeszcze raz, i wtedy rząd miał 85 a opozycja 74 kreski; a trzy już tylko wota wytrzymały przy innych kandydaturach, nie chcąc się ani do jednego ani do drugiego stronnictwa przyłączyć. Takie to położenie rzeczy spowodowało gabinet do ustąpienia.“ Rzecz zdaje się dziwna, a jednak może i prawdopodobna.

Królestwo Polskie.

Warszawa. 11. września. (*Rocznica koronacji Cesarza.*) *Dzien. Warsz.* donosi: Onegdaj, dnia 8. września w nader uroczysty dzień koronacji Ich Cesarskich Mości, hrabia Namiestnik raczył przyjmować w królewskim zamku, powinszowania wojskowych i cywilnych urzędników, a następnie był obecny na nabożeństwie uroczyste odprawionem przez arcybiskupa Joanicjusza w katedrze prawosławnej. Jednocześnie hrabia Namiestnik przesłał do St. Petersburga najpoddaniejszy telegram w następujących wyrazach: „Wierni poddani wszystkich stanów, zebrani w wielkiej liczbie w królewskim zamku i katedralnych świątyniach Warszawy, składają u stóp Waszej Cesarskiej Mości, swe gorące zyczenia „pomyślności i sławy Waszego panowania.“ Na to Jego Ces. Mość najmiłościwiej raczył odpowiedzieć hrabiemu Bergowi: „Szczerze „dziękuję za powinszowanie i za okazane przez was czyny w tym „dniu w 1831 roku.“

W czasie nabożeństwa, dane było z wałów warszawskiej alexandrowskiej cytadeli 101 wystrzałów z dział. Cokolwiek wcześniej, odprawione były uroczyste nabożeństwa we wszystkich świątyniach wszelkich wyznań. O godzinie 4ej, był wystawny obiad u hrabiego dla dowódców części wojsk zgromadzonych pod Warszawą. Głównodowodzący wniósł toast za zdrowie Jego Ces. Mości i sławę Jego panowania: głośnie i niemilkłacie „hura,“ które wyrwało się wszystkim z głębi duszy, było odpowiedzią na wniesiony toast. Wieczorem, hrabia Namiestnik raczył znajdować się w wielkim teatrze na bezpłatnem widowisku, które zakończone zostało hymnem „Boże Cesarza chroń,“ odświeżanym przez artystów warszawskiej opery, dwukrotnie, na żądanie publiczności. Miasto rześcicie było iluminowane.

Wczoraj 9. września upłynęło dwa lata, od czasu jak generał-adjutant hrabia Berg objął jako Namiestnik Jego Cesarzsko-Królewskiej Mości, zarząd Królestwa polskiego.

Rosya.

(*Otwarcie orenburskiej gubernii.*) *Ruski Inwalid* donosi: Dnia 5. sierpnia odbyło się w Orenburgu uroczyste otwarcie nowej orenburskiej gubernii, w obec zgromadzonych na ten obchód osób i głównego naczelnika kraju generał-adjutanta Krzyżanowskiego, który po stosownej przemowie i podpisaniu aktu otwarcia gubernii, mając sobie przedstawionych nowomianowanych urzędników rządu gubernialnego, oraz kozaków orenburskich i członków byłego zarządu baszkirów, wezwał ich, aby starali się dać poznać różnorodnej ludności gubernii korzyści zjednoczenia administracji, sądów i policji, które dotąd były rozdzielone między ogólnym zarządem byłej gubernii a urzędnikami kozaków i baszkirów.

Kronika.

(Pożary.) W Złoczowie przy gościńcu brodzkim spaliła się dn. 4. b. m. karczma zwana Sośninka wraz ze stajnią i dwoma sztukami bydła; sprzęty zaś zostały uratowane. Budynek był zaasekurowany. Ogień miał być podłożony i dwóch ludzi podejrzanych o podpalenie przytrzymano.

Dn. 4. b. m. w południe spalił się w Busku dom wartości 270 złr. Ogień miał być podłożony.

Dn. 5. b. m. spaliły się w Koniuszkach królewskich w powiecie Komarnieńskim dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskimi i wszystkimi ruchomościami. Szkoda wynosi około 200 złr.

W Nowostawcach w powiecie Budzanowskim spalił się dn. 6. b. m. dom włościański niezamieszkały. Szkoda wynosi około 50 złr.

W Ossowcach w tym samym powiecie, także dn. 6. b. m. spaliły się chlewy dworskie wartości około 30 złr., a następnie w Bielawicach na plebanii szopa z narzędziami gospodarskimi wartości ogółem około 150 złr. Przyczyna obu tych pożarów nie jest wiadoma.

W Zwiniaczu w tym samym powiecie wybuchł ogień dn. 8. b. m. w karczmie na strychu, lecz został niebawem ugaszony. Ogień miał być podłożony.

W Kossowie w tym samym powiecie spalił się także dn. 8go b. m. budynek dworski z stajenką. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Biłohorzechy w powiecie lwowskim spaliła się dnia 9. b. m. stodoła z zapasami siana wartości około 100 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Samobójstwo.) Iwan K a z k ó w z Tudorowa w powiecie Kopczyńskim, 50 lat liczący, wystawiony żołnierz, z jałmużny żyjący, odebrał sobie życie dn. 3. b. m. przez obwieszenie. Samobójstwo popełnił w stanie zupełnej nieprzytomności, będąc od dni kilku cierpiącym na zapalenie wnętrzości.

T E A T R.

Jutro (przedstaw. niemieckie): „**Die Ahnfrau**“, tragedia w 5 aktach. Pierwszy występ p. **Lazzer** z teatru peszteńskiego.

Przyjechali do Lwowa.

- Dnia 12. września.
- Hotel George: PP. Dr. Herz Jan, c. k. radca rząd., z Wiednia. — Guszowski Kaj., z Nowego miasta. — Wiśniewski Hen., z Dobrzan. — Pawłowicz Alex, ces. ros. podpor., z Rosyi.
 - Hotel europejski: Szelepiński Mik., z Podola.
 - Hotel Langa: Kuciejewski Konst., c. k. pułkownik pensyon., z Gracu.
 - Hotel angielski: Obertyński Kaz., z Udnowa. — Ohanowicz Lukasz, z Miłowań.
 - Hotel Krakowski: Paszkiewicz Karol, z Kijowa.

Wyjechali ze Lwowa.

- Dnia 12. września.
- PP. Ambros Wład., c. k. rotm., do Tarnopola. — Smarzewski Franc., do Mrzaniczy. — Smałowski Felix, do Uherzec. — Łokucijowski Ludwik, do Łukawicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. września 1865.

Godzina	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.71	+ 12.4	86.8	połn.-zach.	sł. pochmurno
2. god. po poł.	326.16	+ 13.2	70.1	"	"
10. god. wiecz.	327.67	+ 9.4	56.9	zachodni	" pogoda

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w miesiącu sierpniu 1865 r.

Średni stan barometru był 325^{mm}081 miary paryskiej przy temperaturze 0.

Najwyższy 330^{mm}12 d. 27. z rana.
 Najniższy 321^{mm}58 d. 6. wieczorem.
 Średnia temperatura była + 15^o04 R.
 Najwyższa + 24.95 d. 1. w południe.
 Najniższa + 6.92 d. 2. z rana.
 Średni nacisk pary był 5^{mm}442 miary paryskiej.
 Najwyższy 7^{mm}888 d. 3. w południe.
 Najniższy 3^{mm}66 d. 27. z rana.
 Średnia wilgoć powietrza wynosiła 75.98 pr. C.
 Największa 87.6 d. 16. z rana.
 Najmniejsza 48.1 d. 31. w południe.

Dni całkiem pogodnych było 3, mało pochmurnych 5, bardzo pochmurnych 22, całkiem posepnych 1, mgły nie było, burza była w 4 dniach, grad w jednym dniu a mianowicie d. 3.

Deszcz padał w 15 dniach, ilość jego wynosiła 57^{mm}06; największa ilość deszczu w 24 godzinach wynosiła 22^{mm}18, d. 3. podczas burzy z gradem.

Wiatr dzielił się w następujący sposób: półn. 5, półn.-zach. 4, zach. 44, połud.-zach. 8, połud. 6, połud.-wsch. —, wsch. 5, półn.-wsch. 1. Siła jego była w ogóle mała.

W porównaniu z normalną przeciętną miesięczną było: ciśnienie powietrza o 0^{mm}864 mniejsze, ciśnienie pary o 0^{mm}12 większe, osad atmosferyczny o 23^{mm}60 wyższy, temperatura powietrza o 1.901 wyższa, wilgoć powietrza o 2.90 pr. C. większa, liczba dni dżdżystych o 4 większa.

Dr. R.

Kurs Lwowski.

Dnia 12 września	gotówką		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	5	10 1/2	5	16
Dukat cesarski " "	5	13	5	17 1/2
Półimperyal zł. rosyjski " "	8	8 1/2	8	93 1/2
Rabel srebrny rosyjski " "	1	68	1	70
" papierowy rosyjski " "	1	22	1	44
Talar pruski " "	1	61	1	62
Polski kurant i pięciozłotówka " "	—	—	—	—
Galicj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	63	25	68	84
" " " m. k. za 100 zł.	71	61	72	89
Galicj. obliagacje indemnizacyjne bez kuponów	71	65	71	55
5% Pożyczka narodowa	72	41	73	61
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	19 1/2	86	19 1/2	63

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12 września.	zł.	kr.
5% Metaliki	68	20
5% pożyczka narodowa	72	65
Losy z 1860 roku	88	10
Akcyje banku wiedeńskiego	775	60
" " kredytowego	173	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	109	50
Srebro	107	16
Dukat pojedynczy	5	—

(Meteorologia.) Profesor Dove z Berlina, znany meteorolog, przebywa obecnie w Turynie, w celu naradzenia się z senatorem Matteucci względem urządzenia służby obserwacji meteorologicznych, która ma być wkrótce wprowadzona w Prusach i Włoszech. W ostatniem państwie urządzenie to nastąpi już od 1. listopada.

(Szczaćki willi rzymskiej) odkopano w Meerssen pod Maestrychem w majątku barona Lamberts-Korienbach; przy tem mnóstwo starożytności jako to: bruk cementowy, kawałki waz glinianych i szklanych, wyroby żelazne, marmurowe, bronzowe i t. p.

(Wywóz) z Wielkiej Brytanii w pierwszej połowie 1865 r. według urzędowo podanej wartości, wynosił 74,128,638 funtów szterl. naprzeciw 78,047,586 funt. szterl. w pierwszym półroczu 1864. Co się tyczy przywozu rachunek jest tylko z pierwszych pięciu miesięcy tego roku. Wartość podana na 60,064,933 funt. szterl., co stanowi zmniejszenie o 17,957,058 funt. szterl. względem takiego samego peryodu w roku zeszłym. Należy jednak wziąć na uwagę, że od roku wiele surowych materii spadło w cenie.

(Hr. Lambert.) Do „Schles. Ztg“ telegrafują z Paryża pod 4ym b. m., że hrabia Karol Lambert, generał-adjutant Cesarza rosyjskiego, były namiestnik Królestwa Polskiego, zszedł z tego świata na w. Maderze, w skutku słabości piersiowej.

(Kronika cholery.) „Courrier de Marseille“ donosi, że według wykazów urzędowych umarło w Marsylii dn. 2. z. m. 61 osób, między temi 24 dzieci; z tych na cholere 31 osób. Dn. 3go umarło 65 osób, z tych na cholere 34. „Nazione“ donosi, że prefekt Ankony wydał okólnik do 68 prefektów włoskich z wezwaniem zgłoszenia się do zakładów dobroczynności, aby brały na wychowanie dzieci, których rodzice pomarli na cholere. Już 14 takich zakładów zgłosiło się w tym względzie. Zresztą w Ankonie cholera prawie całkiem ustała i w innych miejscach zmniejsza się także.

(Pożar w Konstantynopolu.) Według depeszy z Konstantynopola wybuchł tamże straszny pożar dn. 6. h. m. Spaliło się 2500 domów, między temi rozmaite moszkie i inne gmachy publiczne. W chwili odejścia depeszy ogień nie był jeszcze wstrzymany.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zaleszczyki, 5. września. Następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były na targach w obwodzie Zaleszczyckim:

Mec	Miejsce targu:											
	Czorków		Husiaków		Jazłowiec		Kopcezyńce		Mielnica		Zaleszczyki	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
pszenicy	3		3		2	85	3	20	2	90	2	83
żyta	2	45	2	25	2	25	2	60	2	30	2	40
jęczmienia	1	50	1	50	1	55	1	60	2		2	
owsa	1		1		1		1	10	1	40	1	6
hreczki	1	97	1	90	1	70	2	20	2		2	
kukurudzy	2	87	2	65	2	70	3	20	2	70	2	75
ziemiaków	1		1		1	5			1			93
Cetnar siana		80	1	20	1	75	1	40	2		1	46
słomy												
nasienia koniecu												
Sag drzewa twardego	7		8		6		8		9		7	
" " miękkiego	5	75			5		7		6	50		
Funt mięsa wołowego		9		8		10		8		7		8
Mas okowity		36				40		50		42		40

W y k a z

przychodów c. k. uprzyw. galicyjskiej żelaznej kolei „Karola Ludwika.“ (Przestrzeń obrotu 47 1/2 mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób		Transport towarów		Razem			
	Liczba podróży	wal. aust.	celnary	wal. aust.	wal. aust.			
		zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	
sierpień 1865	25359	73392	76	433601	238219	81	311612	57
do tego od 1. stycznia								
do 31. lipca	160843	429340	82	2,354,160	1,237,935	36	1,667,276	28

Razem 186202 | 501733 | 68 | 2,788,761 | 1,476,155 | 17 | 1,978,888 | 85
 Przychód brutto w sierpniu 1864 wynosił 389364 | 93
 Prócz tego transportowano 23150 cetnarów celnych różnych ładunków rządowych bez policzenia należytości frachtowej
 Wiedeń, 1. września 1865.

C. k. uprzyw. galic. kolej żelazna „Karola Ludwika.“

Ostatnia poczta.

Warszawa, 10. września. Na odprawionej przedwczoraj manewrze wojskowej wpadł namiestnik przypadkowo pomiędzy szarżującą kawalerję, i stłuczono mu nogę, w skutek czego nastąpiła puchlina; ale spodziewają się rychłego wyzdrowienia jego.